

Kirkeliv

Menighetsblad for
Egersund, Eigerøy og
Helleland menighetene

For øvrig, søsken, gled dere! Ta imot både rettledning og oppmuntring! Vis enighet, hold fred, så skal kjærlighetens og fredens Gud være med dere.

2 Kor 13, 11

Redaksjonskomité: Arne Espeland, Kenneth Pedersen, Raymond Pettersen, Kari Johanne Melhus, Thor Erling Sætrevik og red.sekr. Stine Wium Jakobsen.
Kirkekontorets adresse er Damsgårdsgate 4A, 4370 Egersund, Tlf. 51463330, www.egersund.kirken.no, kirkekontoret@ekf.no

Floraen i Bibelen

Vi er nå kommet til nest siste gang om bibelen og floraen i denne omgang.

Det er utrolig spennende og kjekt å lete, for å så finne ut hvordan enkelte blomster har fått sine navn. Plukker du mark eller hageblomster i sommer, kan du være sikker på at flere av dem er Mariablomster, og her kommer noen til som har tilknytning til Jomfru Mari.

Marsfiol

Det fortelles om marsfiol, at den overhørte erkeengelen Gabriel overbringe jomfru Maria det glade budskap, om at hun skulle bære fram Guds sønn, Jesus, hvor på fiolens deilige duft oppstod.

Marsfiolen var også vitne til korsfestelsen, og da skyggen fra korset traff den, bøyde den hodet. Etter den dagen har alle

Marsfiol

marsfioler stått med bøyde hode

Margarit eller prestekrage

Den gang de vise menn fulgte ledestjernen for å finne Jesusbarnet, lyste margerittens hvite blomster i stjerneskinnet og viste de vise menn veien til stallen. Melkior, den ene av

visemennene, plukket en av blomstene og straks åpnet stalldøren seg, og åpenbarte den Jesusbarnet sammen med Maria og Josef. Og som vi vet hadde disse visemennene med seg gaver til Jesus barnet som ble overlevert i stallen.

Tirlunge eller Maria Gullsko

Sagnet forteller at Jomfru Maria en gang satt oppe i himmelen og så ned på jorden. Mens hun satt der og kikket ned hørte hun et barn som gråt så sårt. Hun skyndte seg det hun kunne ned for å finne det lille og ulykkelige barnet. Jomfru Maria sprang så fort at hun mistet skoene sine på veien. Hun sprang derfor videre barføtt uten å bry seg om at hun skar seg på steiner, stubber og spisse torner. Hun sprang det hun klarte helt til hun fant det lille barnet og fikk trøstet det. Men der fotsprene hennes stod igjen i jorda, der vokste det fram fullt av små gule blomster, og hver blomst ser ut som en liten sko, og det er de blomstene vi i dag kaller Marias Gullsko.

Kari Melhus

Velkommen til GUDS- TJENESTER

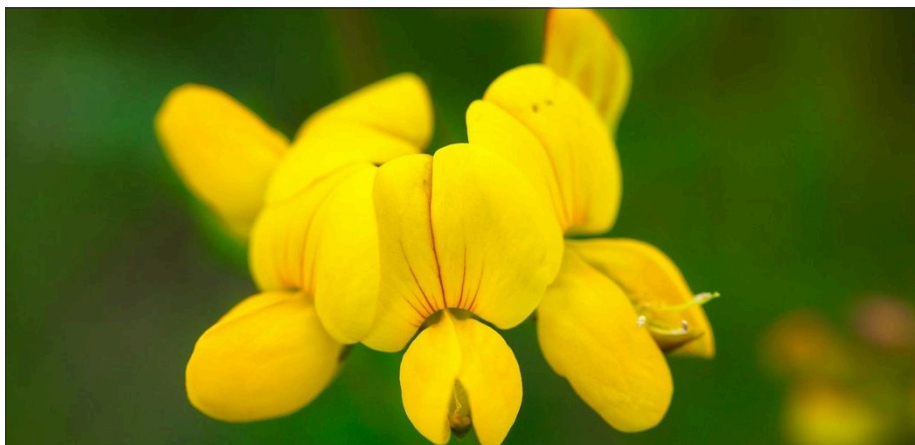
Søndag 28. juli

10. søndag i treenighetstiden
Matteus 18, 21-35
Den ubarmhjertige medtjener

Egersund kirke kl. 11:00
Wikøren Nilsen, nattverd, kirkekaffe

Helleland kirke kl. 11:00
Dåp, lekekrok, offer menigheten, kirkekaffe, kirkeskys ring 997 03 175

Sokndal kirke kl. 11:00
Tonheim og Bjerkreim, nattverd, offer En hjelpende hånd

Tirlunge eller Maria Gullsko

Margarit eller prestekrage

FØR HELGEN MED LEIF

Sommertanker

I SOMMER tok jeg meg en tur tilbake til gamle trakter - der jeg først hadde jobb som prest etter at jeg var ferdig utdannet - til Øst-Finnmark og Varanger.

Jeg fikk snakket med noen av dem jeg jobbet med. Jeg fikk besøkt noen av de gamle kirkene jeg hadde gudstjenester i. Jeg fikk smakt på gode gamle minner som multer, reinsdyrkjøtt og kongekrabbe. Jeg fikk besøkt mange av de stedene jeg har spesielt gode minner fra.

ETT AV disse stedene jeg liker veldig godt, er Ekkerøy ca 15 km fra Vadsø. Ekkerøy var opprinnelig en øy, men som man ved lavvann kunne gå tørrskodd over til fastlandet. Naturen har forandret denne strekningen slik at det nå er en landtunge med sandstrender på begge

sider, og slik Ekkerøy nå knyttet til fastlandet.

DA JEG bodde i Vadsø syklet jeg av og til bort til Ekkerøy. Her kunne jeg for eksempel besøke fuglefjellet «Flåget» med sine ca 20.000 krykkjepar, tenke på hvordan livet kan ha vært før i tiden på dette fiskeværret, besøke eller se hvordan det har vært gjensidig påvirkning av byggeskikker mellom gamle bygninger på Ekkerøy, langs Varangerfjorden og med gamle trehus som står i Arkhangelsk og videre innover på landsbygda i nordlige Russland.

EGENTLIG ER strendene ut til Ekkerøy og videre nordover i retning Vardø, forbausende like mange av strendene langs Jærkysten eller på Skadberg.

Sanddyner. Vegetasjon. Blått hav. Lange bølger. Men jeg har kun vasset et lite stykke ut i havet der i nord. Av erfaring har jeg konkludert med at Austhavet og Barentshavet er alt for kaldt for meg. Da er det bedre å bare gå langs stranda, kjenne sanda mellom tærne, og etter hvert finne seg en lun plass der man kan spist litt niste. Norge er fascinerende!

I BIBELN står det en gang ville noen skriftlærde og fariseere sette Jesus fast. Denne gangen bøyde Jesus seg ned til jorden og skrev med fingeren sin på bakken. Det står ikke hva Jesus skrev. Men de skriftlærde og fariseerne så det nok. Kanskje var det akkurat det Jesus skrev på jorden som fikk en etter en av dem til å gå sin vei, de eldste og viseste først. Ble

det Jesus skrev stående på bakken etterpå? Eller visket han det ut?

JEG SER for meg at når Jesus skrev på bakken, så må det ha vært som å skrive i sanda på en strand. Og om jeg hadde vært en av dem som stod rundt Jesus, hva ville det stått der da? Jeg vet at jeg har gjort mye gjennom livet. Noe bra. Og en god del feil. Men nåden er at det som står skrevet i sand, det viskes ut. Det glemmes. Av Gud. I alle fall det som gikk gale. Enn så lenge har jeg brukt sommeren blant annet på å gå langs stranda.

mvh Leif prest

(les mer om Ekkerøy på ekkeroy.no)